

СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Тенука сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 101-900880. — Тенука сметка на Продавното одделение 101-670880.

Среда 21 март 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 13

ГОД. VII

Цена на овој број е 3.— дин. — Претплата за 1951 година изнесува 850.— динари, а за странство 800.— динари. Редакцијата: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефониз: Редакција 28-838, Администрација 26-276 Продавно одделение 22-619, Сметководство 27-595, Експедиција 21-251.

150.

Врз основа на чл. 74 став 1 точ. 5 од Уставот на ФНРЈ, а со цел за правилното применување на законот, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија дава

ЗАДОЛЖИТЕЛНО ТОЛКУВАЊЕ

НА ЧЛЕНОТ 14 СТАВ 2 ОД ЗАКОНОТ ЗА СОЦИЈАЛНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ И НИВНИТЕ ФАМИЛИИ

По чл. 14 ст. 2 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии како деца во овој закон, доколку во поодделни одредби не е инаку определено, се подразбираат децата родени во брак или вон од брак, усвоени деца, пасиноци и деца без родители што ги издржува осигуреникот, без оглед на нивното взаимно роднинство.

Тргувајќи од начелата врз кои се заснива Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии целите што со овој закон треба да се постигнат одредбата на ст. 2 чл. 14 од споменатиот закон треба да се разбере така што ќе се сметаат како „деца без родители“ како децата без дваата родители така и децата што имаат еден или два родители, ако не се способни родителите за стопанисување и немаат имот од кој што би можеле да се издржуваат децата. Во сите овие случаи општ услов е осигуреникот да ги вел децата на издршка и да ги издржува.

С. бр. 416

17 март 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Миле Перунички, с. р.

Претседател,

др Иван Рибар, с. р.

151.

Врз основа на чл. 74 став 1 точ. 5 од Уставот на ФНРЈ, а со цел за правилното применување на законот, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија дава

ЗАДОЛЖИТЕЛНО ТОЛКУВАЊЕ

НА ЧЛЕНОТ 18 ОД ЗАКОНОТ ЗА ДРЖАВНИТЕ СЛУЖБЕНИЦИ

Во членот 18 од Законот за државните службеници е пропишано дека прстив решенијата за службеничките односи, доколку со овој закон не е инаку определено, службеникот има право на жалба и тоа до непосредниот повисокиот орган односно старешина (ст. 1), а ако со второстепеното решение е повредено некакво негово право основано врз законот, службеникот може да подаде тужба против тоа решение, кај надлежниот окружен суд како работен суд во рок од 30 дена од денот на приемот на решението. Одлуката на судот е конечна (став 2).

Тргувајќи од тоа дека и хонорарните службеници се државни службеници во поширока смисла и дека се воведат и тоа во службенички однос, само и од интен-

цијата на законот да им се осигура на сите лица што се во службенички однос општо право на жалба и тужба против решенијата за службеничките односи, — овој пропис треба да се разбере така што под поимот „службеник“ во смисла на членот 18 став 1 и 2 од овој закон, ќе се смета и хонорарен службеник. Според тоа, во поглед на употребата правото на жалба и тужба и за хонорарните службеници важи прописот на членот 18 од споменатиот закон, а не членот 1 од Законот за решавање на работните спорови.

С. бр. 417

17 март 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Миле Перунички, с. р.

Претседател,

др Иван Рибар, с. р.

152.

Врз основа на чл. 74 став 1 точ. 5 од Уставот на ФНРЈ, а со цел за правилното применување на законот, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија дава

ЗАДОЛЖИТЕЛНО ТОЛКУВАЊЕ

НА ЧЛ. 21 СТАВ 2 ОД ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА УПРАВУВАЊЕ СО ДРЖАВНИТЕ СТОПАНСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА И СО ПОВИСОКИТЕ СТОПАНСКИ ЗДРУЖЕНИЈА ОД СТРАНА НА РАБОТНИТЕ КОЛЕКТИВИ

По членот 21 ставот 2 од Основниот закон за управување со државните стопански претпријатија и со повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи заседанијата на работничкиот совет се одржуваат најмалку еднаш во шест недели.

Интенцијата на Основниот закон за управување со државните стопански претпријатија и со повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи беше да се осигура со овој пропис работничкиот совет фактично да управува со претпријатието, што по правило не би можело да се оствари, ако би се состанувал работничкиот совет на претпријатието во подолги временски размаци.

Но, кај претпријатијата со повеќе погони (фабрика, работилница, градилишта и сл.) во кои што се основани, во смисла на Напатството за избор на органите за управување од страна на работните колективи во претпријатијата со повеќе погони односно филијали („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/50), органи за управување во погони односно филијали, прописот на чл. 21 став 2 од Основниот закон за управување со државните стопански претпријатија и со повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи треба да се разбере така дека ќе се примени тој рок на органите за управување во погоните, додека заседанијата на работничкиот совет на претпријатието можат да се одржуваат и во подолги временски размаци.

С. бр. 418

17 март 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Миле Перунички, с. р.

Претседател,

др Иван Рибар, с. р.

153.

Врз основа членот 33 од Уводниот закон за Кривичниот законик („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 11/51) пропишувам

НАПАТСТВИЕ ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА УВОДНИОТ ЗАКОН ЗА КРИВИЧНИОТ ЗАКОНИК

Со членот 3

I. — При одлучувањето дали ќе се упати осуденото лице со намалена пресметливост по отпуштањето од заводот за душевно болни лица или од друг завод за лекување на издржување на казната, се до влегувањето во сила на Кривичниот законик и натаму судовите ќе го применуваат членот 80 став 2 на Кривичниот законик — Општиот дел од 4 декември 1947 година. Меѓутоа, ако по споменатиот пропис донесе судот одлука за упатување на издржување на казната, тогаш е должен во смисла на членот 3 од Уводниот закон да ја примени одредбата на членот 61 ставот 3 од Кривичниот законик, во која што е предвидено да се засметува во казната строг затвор или затвор времето, кое осуденото лице со намалена пресметливост го поминало во заводот за душевно болни лица или во друг завод за лекување. Во таков случај потребно е да назначи судот во решението за отпуштање од заводот колку време поминало лицето во заводот, како и да му се засметува тоа време во казната.

II. — При засметувањето на времето, што осуденото лице со намалена пресметливост го поминало во заводот за душевно болни лица или во друг завод за лекување, еден ден поминат во заводот се издначува со еден ден лишение од слобода со присилна работа односно со еден ден лишение од слобода. Ако е изречена на такво лице казната поправителна работа, таа казна ќе се претвори претходно во казна лишение од слобода и тоа така да се сметаат три дена од казната поправителна работа за еден ден лишение од слобода (член 13 од Уводниот закон).

Со членот 4

I. — Членот 4 ставот 2 на Уводниот закон се применува на малолетниците што се осудени до денот на влегувањето во сила на Уводниот закон на казни во подолго траење одошто би можеле да се изречат по одредбите на Кривичниот законик или во случаите во кои што не би можеле да се изречат казни по овој законик (чл. 66, 67 и 72 ст. 2 и 3), и тоа ако не започнале со издржувањето на казната или се навоѓаат на издржување казната или на условен отпуст. Според тоа, ако ги издржале веќе малолетниците овие казни не се применува одредбата на чл. 4 ставот 2.

II. — Одредбата на чл. 4 ставот 2 решава два случаја: а) намалување на изречените казни и б) замена на изречените казни со воспитно-поправителни мерки. Во обата случаја треба претходно да се утврди која казна прописува законот, применет во конкретниот случај, за кривично дело за кое што е осуден малолетникот, па имајќи ја пред вид казната што му е изречена на малолетникот, треба да се испита да ли довоѓа во оглед намалување или замена на казната. Ако му допуштава законот на судот избирање помеѓу повеќе видови на казни, треба да се земе пропишаниот потежок вид на казна. Ако бил малолетникот осуден за повеќе кривични дела во стек, треба да се земе онаа казна што ја пропишува законот за најтешкото кривично дело во стек.

Ако му била на малолетникот изречена казната за кривично дело за кое се судело по правните правила врз основа на Законот за неважноста на правните прописи донесени пред 6 април 1941 година и за време на непријателската окупација, тогаш при утврдувањето која казна е пропишана за кривичното дело треба да

се установи кој пропис од Кривичниот законик предвидува такво дело, па казната што е предвидена во тој пропис да се земе како пропишана.

III. — Ако се намалуваат казните треба да се применат одредбите на чл. 66, 67 и 72 став 2 и 3 од Кривичниот законик, во кои се поставени ограничењата што се однесува до изречувањето на казните на малолетници. Со оглед на овие одредби намалувањето е можно во овие случаи:

а) ако постар малолетник за дело за кое законот пропишува смртна казна бил осуден на казната лишение од слобода со присилна работа подолга од петнаесет години, а помлад малолетник на казната лишение од слобода со присилна работа подолга од десет години, тогаш се намалуваат изречените казни, и тоа на постариот малолетник на петнаесет години а на помладиот малолетник на десет години.

б) Ако бил за делото за кое што законот пропишува казна лишение од слобода со присилна работа во траење подолго од десет години постар малолетник осуден на казната лишение од слобода со присилна работа подолга од десет години, а помлад малолетник на казната лишение од слобода со присилна работа подолга од осум години, тогаш се намалуваат изречените казни, и тоа на постариот малолетник на десет години, а на помладиот малолетник на осум години.

в) На постар малолетник што бил осуден на казната трајна забрана да работи определено занимање му се заменува таа казна со казната временска забрана да работи определено занимање во траење од пет години.

IV. — Во случајот кога се заменува казната со воспитно-поправителни мерки, треба да се има пред вид дека во членот 67 на Кривичниот законик е определено помладиот малолетник што е кривично одговорен не може да се казни само ако сторил кривично дело за кое пропишува законот казна потешка од десет години строг затвор. Во противен случај, над таков малолетник се применуваат воспитно-поправителни мерки. Ид членот 68 на Кривичниот законик, Аналогно на овие одредби, кога ќе утврди судот дека е осуден помладиот малолетник за кривично дело за кое пропишува законот казна лишение од слобода со присилна работа во десет години или некоја поблага казна, тогаш се заменува изречената казна во целина (главната и споредната) со воспитно-поправителните мерки предвидени во членот 68 ставот 1 на Кривичниот законик.

Во случајот кога се заменува изречената казна со упатување во воспитно-поправителен дом, судот ќе одлучи во смисла на членот 73 на Кривичниот законик колку време ќе остане малолетникот во домот со оглед на времето што го поминал веќе на издржувањето на казната, како и на времето што е потребно за неговото поправање. При тоа судот треба да ја има предвид и одредбата на членот 74 на Кривичниот законик.

V. — Решението за намалување односно за замена на казната го донесува по службена должност судот што ја донесол пресудата во прв степен во седница на совет, без оглед да ли започнал осудениот малолетник да ја издржува казната или се навоѓа веќе на издржувањето на казната односно на условен отпуст. За да се донесе ова решение потребно е управниците на казнено-поправителните установи навремено да испратат до судот извештај за сите лица што се навоѓаат на издржување на казна односно на условен отпуст, а осудени се за кривични дела што ги сториле како малолетници. Во тој извештај треба да биде назначено колку време поминал малолетникот на издржувањето на казната и како се држал за тоа време.

Ако не станала пресудата правосилна, првостепен судот ќе донесе решение за намалување односно за замена на казната веднаш по истекот на срокот за жалба ако жалбата не биде дадена. Ако биде дадена жалбата, решението за намалување односно за замена

на казната ќе го донесе второстепениот суд при одлучувањето за жалбата.

Против решението на првостепениот суд за намалување односно за замена на казната дозволена е жалба.

Бидејќи да влегува во сила Кривичниот законик на 1 јули 1951 година, тоа до ова време треба да се донесат решенија за намалување на казните односно за замена на казните со воспитно-поправителни мерки.

Со членовите 5 и 6

I. — По исклучение од другите одредби на Уводниот закон, одредбата на чл. 5 бажи и пред да влезе во сила Уводниот закон, т. е. од денот за изгласувањето на тој закон. Како е изгласан тој закон на 27 февруари 1951 година, тоа членот 5 има дејство почнувајќи од 27 февруари 1951 година. Вакво дејство има и одредбата на чл. 6, бидејќи таа претставува натамошна разработка на членот 5 од Уводниот закон.

Според тоа, ако изрекол судот после 27 февруари 1951 година казна поправителна работа, или ако ја изрекол оваа казна до 27 февруари 1951 година, но до тој ден не станала пресудата правносилна, тогаш аналогно на чл. 6 од Уводниот закон изречената казна поправителна работа се заменува со казната лишение од слобода и тоа така што три дена поправителна работа да се сметаат за еден ден лишение од слобода.

Што се однесува до другите казни цитирани во членот 5 на Уводниот закон, што ги изрекнал судот како споредни после 27 февруари 1951 година, или што ги изрекнал судот до 27 февруари 1951 година, но пресудата до таа дата не станала правносилна тие казни ќе се укинат со решение, бидејќи не можеле ни да се изречат по членот 5 на Уводниот закон.

Решение за замена на изречената казна поправителна работа односно за укинување на другите казни цитирани во членот 5 на Уводниот закон по службена должност донесува претседателот на советот на оној суд што ја изрекнал пресудата по прв степен.

Ако пресудата не станала правносилна, претседателот на советот ќе донесе решение за замена на изречената казна поправителна работа односно за укинување на другите казни цитирани во членот 5 на Уводниот закон веднаш по истекот на рокот за жалба ако не биде дадена жалбата. Ако биде дадена жалбата, решението за замена на изречената казна поправителна работа односно за укинувањето на другите казни цитирани во членот 5 на Уводниот закон ќе го донесе второстепениот суд при одлучувањето за жалбата.

Против решението на претседателот од советот за замена на изречената казна поправителна работа односно за укинување на другите казни цитирани во членот 5 на Уводниот закон дозволена е жалба до судот од втор степен кој решава по оваа жалба во седница на совет.

II. — Ако биле после 27 февруари 1951 година изречени во пресудата казни губиток на правото на државна или на друга јавна служба или правото на пензија, или ако биле изречени овие казни до 27 февруари 1951 година но пресудата до таа дата не станала правносилна, судот и покрај тоа што ќе се укинат тие казни (како што е објаснето под I), ќе испрати таква пресуда до установата или до претпријатието односно до општествената организација во која што работи осудениот службеник, односно до надлежното министерство за социјални грижи на народната република, како би можеле овие органи да одлучат да ли постоат законски основи за престанок на службата односно за обуставување на пензијата. Согласно на ова, судот ќе ја испрати и пресудата со која што е изречена казната губиток на чинот или губиток на правото да се носи почесно звање, орден и одликување до Министерството на народната одбрана односно до органот што го доделил почесното звање, орденот или одликувањето.

Со членот 7

Ако судот после влегувањето во сила на Уводниот закон, при осуда на казна лишение од слобода со присилна работа до две години или некоја поблага казна, изрекнал казна губиток на граѓанските права (губиток на избирачкото право, правото на здобивање и вршење на изборните функции во општествените организации и здруженија и правото на јавно истапување), или ако го сторил тоа до влегувањето во сила на Уводниот закон, но пресудата до таа дата не станала правносилна, тогаш таа казна ќе се укине со решение, бидејќи не можела ни да се изрече по членот 7 на Уводниот закон.

Решението за укинување на оваа казна го донесува по службена должност претседателот на советот од оној суд што ја изрекнал пресудата во прв степен.

Ако не станала пресудата правносилна, претседателот на советот ќе донесе решение за укинување на оваа казна веднаш по истекот на рокот за жалба ако не биде дадена жалбата. Ако жалбата биде дадена, решението за укинување на оваа казна ќе го донесе второстепениот суд при одлучувањето за жалбата.

Против решението на претседателот на советот за укинување на оваа казна е дозволена жалба до судот од втор степен кој решава по оваа жалба во седница на совет.

Со членот 8

Ако судот после влегувањето во сила на Уводниот закон, при осудата на казна лишение од слобода со присилна работа помала од три години или некоја поблага казна, изрекнал казна трајна забрана да се работи определено занимање или ако го сторил тоа до влегувањето во сила на Уводниот закон, но до таа дата не станала пресудата правносилна, тогаш аналогно на чл. 15 од Уводниот закон изречената казна трајна забрана да се работи определено занимање се заменува со казната временска забрана да се работи определено занимање во траење од пет години.

Решение за замената на оваа казна го донесува по службена должност претседателот на советот од оној суд што ја изрекнал пресудата во прв степен.

Ако не станала пресудата правносилна, претседателот на советот ќе донесе решение за замена на оваа казна веднаш по истекот на рокот за жалба ако не биде дадена жалбата. Ако жалбата биде дадена, решението за замена на казната ќе донесе второстепениот суд при одлучувањето за жалбата.

Против решението на претседателот од советот за замената на казната дозволена е жалба до судот од втор степен кој решава по оваа жалба во седница на совет.

Со членот 10

Оваа одредба се применува на застареноста на кривичното гонење односно на извршувањето на казната како во поглед на кривичните дела што се сторени пред 6 април 1941 година така и во поглед на кривичните дела што се сторени после таа дата па до денот на влегувањето во сила на Кривичниот законик.

Во сите такви случаи за настапување застареноста на кривичното гонење односно за извршувањето на казната потребно е да истекнал рокот предвиден во членот 80 односно 82 на Кривичниот законик.

Ако се работи за застареноста на кривичното гонење за делото за кое би се судело врз основа на Законот за неважноста на правните прописи донесени пред 6 април 1941 година и за време на непријателската окупација, тогаш при утврдувањето која казна е пропишана за стореното кривично дело треба да се установи кој пропис од Кривичниот законик предвидува такво дело, па казната што е предвидена во тој пропис да се земе како пропишана; ако се работи за кривично дело за кое би се судело по закон на Федеративна Народна Република Југославија, тогаш при утврдувањето која казна е пропишана за стореното кривично дело треба аналогно да се применат одредбите на членот 6, 12 и 13 на Уводниот закон.

При утврдувањето застареноста на правото да се изврши казната треба да се има пред вид членот 22 од Законот за видовете на казните од 14 август 1946 година и членот 12 и 13 од Уводниот закон.

Со членот 11

Ако се врши рехабилитација на лица врз основа на членот 11 ставот 2 на Уводниот закон, тогаш што се однесува до рокот за рехабилитација треба да се примени рокот определен во членот 88 ставот 2 точ. 2 од Кривичниот законик. Ако се работи за казните поправителна работа, губиток на граѓанските права, забрана да се работи определено занимање, протерување и поправање на штетата, тогаш овој рок се смета од денот кога е казната издржана, вастарела или е опростена, а ако се работи за казните конфискација на имотот или губиток на чинот, тогаш овој рок се смета од денот на правносилноста на пресудата.

II. — Ако се врши рехабилитација на лица што се осудени по прописите донесени пред 6 април 1941 година (член 11 став 3 од Уводниот закон), тогаш што се однесува до сообразувањето на изречените казни треба да се има пред вид членот 22 од Законот за видовете на казните од 14 август 1946 година, како и членот 12 и 13 на Уводниот закон.

Со членот 12

Со оглед казните што се споменати во оваа одредба да се сообразуваат врз основа на самиот закон не е потребно да се донесува одделна одлука за сообразувањето.

Со членот 13

Со оглед на членот 5 и 6 од Уводниот закон, одредбата на членот 13 го регулира случајот кога се изречени казните поправителна работа до 27 февруари 1951 година и пресудата станала до таа дата правносилна.

Кога се врши претворање на казната поправителна работа во казна лишение од слобода врз основа на одредбата од членот 13 на Уводниот закон, а осудениот не започнал да ја издржува казната, тогаш претворањето се врши во поглед на целокупната изречена казна поправителна работа. Ако започнал веќе осудениот со издржувањето на казната, тогаш претворањето се врши само во поглед на неиздржаниот дел на казната.

Решението за претворање на казната по службена должност го донесува претседателот на советот од оној суд што ја изрекнал пресудата во прв степен. Ако е испратена веќе пресудата до органот што е надлежен за извршување (член 3 од Законот за извршувањето на казните), тогаш решение за претворање на казната по службена должност донесува тој орган. Во обата случаја против решението за претворање на казната дозволена е жалба.

Со членот 14

I. — Одредбата на ставот 1 од овој член се однесува на казната губиток на граѓанските права што е изречена правносилно до денот на влегувањето во сила на Кривичниот законик, а до тоа време не е издржана уште. Таа казна, ако го опфаќа само губитокот на избирачкото право, правото на здобивање и вршење функции во општествените организации и здруженија и правото на јавно испатување, се претвора, по самиот закон, во казна ограничење на граѓанските права, значи, се менува само називот на казната и не е потребно во овој поглед да се донесува никакво решение.

II. — Одредбата на ставот 2 од овој член се однесува на случаите кога до 27 февруари 1951 година е изречена правносилно казна губиток на граѓанските права, ако го опфаќа таа губитокот на родителското право или губитокот на правото на пензија. Во такъв случај оваа казна, доколку се однесува на губитокот на родителското право односно на губитокот на правото на пензија, престанува по самиот закон и лицето

што е осудено на губиток на тие права може да бара од надлежниот орган да му се признаат повторно тие права, ако за тоа постоат сите други услови по Основниот закон за односите на родителите и децата, односно по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

Со членот 15

Со оглед на членот 8 од Уводниот закон, одредбата на членот 15 од Уводниот закон се однесува на казната трајна забрана да се работи определено занимање која до влегувањето во сила на Уводниот закон е правносилно изречена при осудата на казна лишение од слобода со присилна работа помала од три години или некоја поблага казна.

Решението за замена на оваа казна по службена должност го донесува претседателот на советот од оној суд што ја изрекнал пресудата во прв степен. Ако е испратена веќе пресудата до органот што е надлежен за извршување (член 3 од Законот за извршување на казните), тогаш решение за замена на оваа казна по службена должност донесува тој орган. Во обата случаја против решението за замена на казната дозволена е жалба.

Со членот 16

Оваа одредба со оглед на членот 5 од Уводниот закон се однесува на казната протерување од местото на живеење која судот ја изрекнал правносилно до 27 февруари 1951 година. На овој ден престанува натамошното издржување на таа казна по самиот закон и осуденото лице што се затекнало на овој ден на издржување на таа казна може слободно да се движи. Одделно решние за ова не е потребно да се донесува.

Со членот 26

Оваа одредба е во врска со одредбата на членот 24 ставот 1 точ. 2 и 4 и ставот 2 од Уводниот закон. Според тоа, оваа одредба важи од денот на влегувањето во сила на Кривичниот законик.

Со членот 29

Иако во овој член не е изречно тоа речено, ка се земе дека овој член важи дури од влегувањето во сила на Кривичниот законик, бидејќи можноста за ослободување од гонењето со акт на помилување е установена со Кривичниот законик.

Со членовите 31 и 32

Со оглед од 27 февруари 1951 година да не можат судовите да изречуваат веќе казни губиток на правото на државна или на друга јавна служба, како и казната губиток на правото на пензија, потребно е правносилните пресуди со кои што се осудени лицата на казните кои по Законот за државните службеници повлекуваат губиток на државната служба односно кои по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии имаат за последна обуставување на уживањето на правата врз основа на социјалното осигурување, да ги испраќаат судовите до установата или до претпријатието во која што е на работа судениот службеник, односно кога се во прашање осудени лица што уживаат права врз основа на социјалното осигурување до надлежното министерство за социјалните грижи на народната република.

Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1316

19 март 1951 година

Белград

Министер на правосуднието на ФНРЈ,
Франц Фројд, с. р.

154.

Врз основа на чл. 4 и 31 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободна продажба и цените на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, пропишувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА ЦЕНИТЕ ПО КОИ ШТО КЕ СЕ ПРОДАВААТ ЗЕМЈОДЕЛСКИТЕ МАШИНИ, НАПРАВИ И АЛАТ, КАКО И ДРУГИ АГРОТЕХНИЧКИ МАТЕРИЈАЛИ

1.

1. Земјоделските машини и направи, како и резервните делови за нив, ќе се продаваат:

а) на државните земјоделски добра, на сите други државни земјоделски претпријатија и установи и на фондовите за механизација (плански инвестиции во селанските работни задруги и потреби за погоните на фондот) а кои земјоделски машини, направи и резервни делови се одобрени со планот — по пониските единствени цени;

б) на селанските работни задруги:

— следните големи и средни земјоделски машини и направи, и тоа: трактори, локомотиви, мотори преку 10 кс, тракторски плугови, тракторски тањирачи, тракторски култиватори, тракторски ваљци, тракторски копачи за компир, тракторски копачи за репа, тракторски расчурачи за губре, тракторски самоврзачки за стрвни жита и пченка, тракторски сејалки, тракторски косачки, тракторски садилки за компир, комбајни за жито, комбајни за компир, комбајни за лен, берачи на пченка, берачи на памук, лупилки на пченка, скубалки за лен тракторски, вршалки на моторен погон, елеватори, кружачи моторни, сечалки моторни, прекрупувачи моторни, мелници чекичари, хидраулични преси за грозје и овоштие, моторни муљачи за грозје и овоштие, моторни преси за сено и слама, моторни триери, моторни селектори, машини за чистење семе, моторни прскалки, моторни пумпи, сепаратори со поголем капацитет, бучкалки, ладјачи, пастеризатори, преси за сирење, машини за молажење, машини за стрижење овци, инкубатори, вештачки квачки, разни сејалки спрежни, машини за садење компир спрежни, машини за губрење спрежни, косачки за трева спрежни, жетварки спрежни, самоврзачки спрежни, превртувачи за сено спрежни, грабји спрежни, машини за мадење компир спрежни, копачи за репа спрежни, скубалки за лен спрежни, тањирачи спрежни, троделни ваљци спрежни, рачни ветрењачи, рачни сечки за сено и слама, рачни сечки за репа, рачни кружачи, рачни прекрупачи, рачни превозни прскалки, рачни преси за грозје и овоштие, рачни муљачи за грозје и овоштие, рачни сортирачи за овоштие и компир, рачни преси за сено и слама, рачни триери, рачни тапани за запрашување, рачни баштенски трактори, мотори до 10 кс., рачни вршалки со вител, сепаратори со помал капацитет, рачни бучкалки, канти за транспортирање млеко, центрифуги за мед, котли за парење храна за добиток, казани за печење ракија, казани за варење лекмез како и други слични големи и средни земјоделски машини и направи — по пониските единствени цени со предавање на боновите на трговијата по сврзаните цени во годишните отплати по прописите што постоат за плаќањето на долгорочните заеми.

На ист начин ќе се продаваат и резервните делови за големи и средни земјоделски машини и направи, осем резервните делови за локомотиви, вршалки, трактори и тракторски приклучни машини, кои ќе се продаваат по пониските единствени цени, без бонови и тоа по одделно одобрение од поверенството за земјоделство на околинскиот (градскиот) народен одбор, а во

рамките на планските контингенти одобрени за таа цел;

— сите други (мали) земјоделски направи и резервни делови за нив, како: спрежни плугови, нивски дрлачи, ливадски дрлачи, железни мазни ваљци, спрежни плугови окопувачи, спрежни плугови за грнење, плугови спрежни за вадење компир, спрежни рачни алат за шеќерна репа, спрежни дворедни и троредни сејалки за пченка, лозјарски помпи за прскање, овоштарски помпи за прскање, рачни помпи за гнојница, рачна помпа за зино, рачни кружачи, запрашувачи — сумпорачи рачни и др.), — по цените во слободна продажба;

в) на приватните земјоделски стопанства — по цените во слободна продажба, осем резервните делови за локомотиви, вршалки, трактори и тракторски приклучни машини кои ќе им се продаваат по пониските единствени цени, без бонови, и тоа по одделно одобрение од поверенството за земјоделство на околинскиот (градскиот) народен одбор, а во рамките на планските контингенти одобрени за таа цел.

2. Материјалите за поправање и одржување на земјоделските машини, направи и прибор (делката графа, сите видови лим, сите видови челик, композиција, сите видови кожи и други материјали од сите гранки на дејноста) ќе им се продаваат на државните земјоделски добра, на сите други земјоделски претпријатија и установи и на фондовите за механизација, на селанските работни задруги и на приватните земјоделски стопанства, — по цените во слободна продажба.

3. Земјоделски алат, како: лопати, ашви, мотики, трикоки, колачи, крмпови, токмачи, секири, плањкачи, секири, грабји, вили, коси, српови и тн. ќе им се продаваат на државните земјоделски добра, на сите други земјоделски претпријатија и установи и на фондовите за механизација, на селанските работни задруги и на приватните земјоделски стопанства, по цените во слободна продажба.

4. Вештачки губриња и средствата за заштита на растенијата како и други средства за репродукција во земјоделството ќе им се продаваат:

а) на државните земјоделски добра и на сите други државни земјоделски претпријатија и установи, — по пониските единствени цени;

б) на селанските работни задруги и на приватните земјоделски стопанства, — по цените во слободна продажба.

5. Рибарски направи и материјали ќе им се продаваат:

а) на државните земјоделски добра и на сите државни рибарски претпријатија — по пониските единствени цени;

б) на рибарските задруги:

— сите големи рибарски мрежи и материјал за нивна изработка (мрежи пливарици, големи повлечни мрежи во слатководното рибарство, — гриб — влак — алев), — по пониските единствени цени со предавање бонови на трговијата по сврзаните цени;

— други рибарски материјали, — по цените во слободна продажба со тоа што ќе се снабдат со тие материјали првенствено рибарските задруги;

в) на приватните рибари, — по цените во слободна продажба.

6. Материјалите за капитална изградба и за изградба на задружните домови и други задружни обекти ќе се продаваат:

— ако се испорачките во рамките на контингентите предвидени со планот, — по пониските единствени цени;

— сите други количини, — по цените во слободна продажба.

Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ ќе донесе поблиски прописи за тоа кои материјали за капитална изградба и за изградба на задружните домови и други задружни обекти можат да се внесуваат во планот за да се обезбедат потребните контингенти.

7. При купувањата по цените во слободна продажба, во случаите предвидени во точ. 1 до 6 од ова напатствие, купувачите имаат право на попуст од 65% од слободно формираните цени ако го вршат купувањето на бонови од трговијата по сврзаните цени.

II.

8. Продажбата по пониските единствени цени во трговската мрежа во смисла на точ. 1, 4 и 5 од ова напатствие можат да ја вршат само одделните републички претпријатија за продажба на земјоделските машини, направи и материјали на големо. За таа цел овие претпријатија можат да оснизаат продавници на мало во поголемите економски центри.

Претпријатијата од претходниот став кога ги испорачуваат стоките на оние ползувачи — купувачи што немаат право во смисла на ова напатствие да купуваат по пониските единствени цени, како и при испорачките на трговската мрежа на мало им ги продаваат по цените во слободна продажба.

Во случај на продажба од претходниот став, разликата помеѓу постигнатата цена во слободна продажба и определената пониска единствена цена по одбивањето на евентуално содржаниот рабат односно на трошковите на трговијата (се смета како пазаршна добивка и се уплатува на начинот пропишан со Наредбата за пресметување и уплатување на пазаршната добивка и на разликите во цените на репродукционните материјали наменети за локално производство како и за накнадата (регресот) на разликите станати во цените при продажбата на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51).

9. Трговските претпријатија на мало од редовната трговска мрежа не ги продаваат стоките од ова напатствие само по цените во слободна продажба и на начинот пропишан за ваква продажба.

За таа цел овие претпријатија не извршат, според состојбата на денот на влегувањето во сила на ова напатствие, инвентарен попис на затечените стоки доколку се набавени по пониските единствени цени, и не извршат пресметување на цените во слободна продажба и не ја уплатат разликата по пописите што постоат, во срок од осум дена по влегувањето во сила на ова напатствие.

На горниот начин не постанат и претпријатијата на големо (од точ. 8 од ова напатствие) за земјоделски алат и материјали што се продаваат според пописите што постоат само по цените во слободна продажба.

10. Производителните претпријатија не ги продаваат земјоделските машини и направи како и другите агротехнички материјали што се предвидуваат по ова напатствие за продажба и по пониските единствени цени, на одделни републички претпријатија на големо (од точ. 8 на ова напатствие) — по пониските единствени цени.

Производителните претпријатија не ги испорачуваат овие производи по пониските единствени цени и во случаите кога се вршат испорачки директно на ползувачите споменати во точ. 1 под а), 4 под а), 5 под а) и 6 ст. 1 од ова напатствие кои имаат право на купување по пониските единствени цени.

Во сите други случаи на продажба (испорачки на редовната трговска мрежа и директно на купувачите кои немаат право на купување по пониските единствени цени во смисла на ова напатствие), производителните претпријатија не ги засметуваат цените во слободната продажба.

11. Ова напатствие не се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 3233

3 март 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

155.

Врз основа на чл. 4 и 31 од Уредбата на определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), а во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободна продажба и цените на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), пропишуваме

НАПАТСТВИЕ

ЗА ЦЕНИТЕ И ПРЕСМЕТУВАЊЕТО НА РАЗЛИКИТЕ ВО ЦЕНИТЕ ЗА ПАКЕТИТЕ ШТО СОДРЖАТ СПРЕМА ЗА НОВОРОДЕНЧИЊА

1. Пакетите што содржат спрема за новороденчиња не се продаваат во трговските претпријатија на мало по единствената продажна цена од 1.600 динари за 1 пакет, со тоа што купувачите покрај плаќањето на оваа цена во готови пари не ја предадат и целата ВП-1 карта која содржи 1.600 динари парични купони.

Имателите на порано издадените ВП-1 карти што содржат 100 точкици, што претставува 1.200 динари парични купони, можат да ги заменат овие порано издадени карти за нови ВП-1 карти (кои содржат 1.600 динари парични купони) кај филијалите на Народната банка на ФНРЈ. Овие филијали не вршат замена на овие карти до 31 март 1951 година, и тоа не ги заменуваат само напално искористените ВП-1 карти што се издадени порано.

Купувачите кои не не извршат замена на порано издадените ВП-1 карти за нови, можат да ги купуваат пакетите што содржат спрема за новороденчиња и на порано издадените ВП-1 карти, со тоа што покрај 1.600 динари во готови пари не ја предадат целата порано издадена ВП-1 карта (100 точкици — 1.200 динари парични купони) и не додадат уште 400 динари парични купони од редовната индустриска потрошачка карта.

2. Претпријатијата што вршат конфекционирање на пакетите што содржат спрема за новороденчиња, не им ги продаваат овие пакети на трговските претпријатија на мало по цена од 8.000 динари, со одобрување рабат од 1,5% од оваа цена.

Од определените рабат трговските претпријатија на мало ги покриваат своите трошкови на трговијата, вклучувајќи ги тука и зависните трошкови.

3. Трговските претпријатија на мало не ги продаваат пакетите што содржат спрема за новороденчиња по определената цена од динари 1.600 со предавањето на целата ВП-1 карта, во смисла на точ. 1 од ова напатствие, а разликата од 6.400 динари (што е еднакво со попустот од 80% на 8.000 динари) ја регресираат на ист начин како и за другите стоки во слободната продажба.

Спрема тоа, Народната банка на ФНРЈ и трговските претпријатија на мало ги третираат паричните купони од ВП-1 карта на ист начин како и другите парични купони од редовните индустриски потрошачки карти.

4. Конфекционирањето на пакетите што содржат спрема за новороденчиња можат да го вршат само производителните претпријатија и трговските претпријатија на големо.

Овие претпријатија не ја уплатуваат разликата помеѓу собирот на определените односно набавните цени на производите од кои што се состават пакетот, наголемен со трошковите на конфекцијата, од една страна и цената од 8.000 динари намалена со износот на работот, од друга страна, — на сметката бр. 800311 — Пазаршна добивка од продажба на други стоки по единствените продавни цени.

Доколку собирот на цените на производите од кои што се состават пакетот, наголемен за трошковите на конфекцијата и работот на трговијата на мало премини

нува износ од 8.000 динари, претпријатијата што вршат конфекционирање на овие пакети остваруваат регрес на овие разлики на терет на сметката бр. 800554 — Регрес на разликите станати поради продажба на други стоки во обезбеденото снабдување по пониските единствени цени.

Овие претпријатија, едновременно со фактурата за наплата, ќе поднесат и барање за накнада (регрес) од претходниот став. Со регресното барање тие мораат да поднесат и пресметка, заверена од надлежниот орган за цени, која треба да содржи податоци за цените на поодделни производи од кои што е составен пакетот и за трошковите на конфекционирањето.

Врз основа на така поднесено барање Народната банка на ФНРЈ ќе одобри регрес по прописите што постоат за регрес.

5. Трговските претпријатија на мало во кои се ватекнале на 15 јануари 1951 година пакети што содржат спрема за новороденчиња, ќе ја пресметаат разликата помеѓу набавната цена, поголемена со трошковите на трговијата на мало, и цената од 8.000 динари, и истата разлика ќе ја уплатат најдоцна до 1 април 1951 година на сметката бр. 800048 — Пазаришна добивка на запасите на стоките од широкото трошење во трговијата, а во смисла на прописите на точ. 39 од Наредбата за пресметување и уплатување на пазаришната добивка и разликите во цените на репродукционите материјали наменети за локално производство, како и за накнадата (регрес) на разликите станати во цените при продажбата на стоките од широко трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51).

6. Трговските претпријатија на мало ќе ги чуваат кај себе прописно пополнетите и заверените талони од ВП-1 карти, поради правдање на продажбата на пакетите што содржат спрема за новороденчиња само со предавање на ВП-1 карти.

7. Ова напатствие ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 3694

10 март 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

156.

Врз основа на чл. 15 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА РАБАТИТЕ ЗА ПЕРЕРАБОТКИ НА ТУТУН, ЦИГАР-ПАПИР И КИБРИТ

I.

За преработки на тутун, цигар-папир и кибрит, се определува следниот рабат:

- 1) За преработки на тутун и цигар-папир:
вкупен рабат — — — — — 3,1%
- 2) За кибрит:
а) рабат без просечниот додаток за појасите на допремањето — — — — — 3,5%
б) просечен додаток за појасите на допремањето — — — — — 0,15%
вкупен рабат за кибрит — — — — — 3,65%

II.

Производите од точ. 1 од ова решение производителот му ги испорачува на купувачот франко истоварната станица на стовариштето од купувачот и му го одобрува вкупниот рабат.

Ако стовариштето од купувачот е оддалечено преку 5 км од најблиската истоварна железничка или бродска станица, производителот му ги одобрува на купувачот и трошковите за превозењето од истоварната станица до стовариштето на купувачот.

III.

Кога претпријатије од Сојузот на воените инвалиди од војната на Југославија и го отстапи продавањето на мало на производите од точ. I од ова решение на државната трговска мрежа на мало или на продавниците на земјоделските задруги, им одобрува за сите производи од точ. I од ова решение рабат во износ од 2%.

За кибрит, покрај рабатот од претходниот став се одобрува и додаток за појасите на допремањето, и тоа:
за I појас на допремањето во износ од 0,15%
за II појас на допремањето во износ од 0,30%
за III појас на допремањето во износ од 0,40%
за IV појас на допремањето во износ од 0,60%

Појасот на допремањето се определува според точ. IV од Решението за рабатите и маржите во трговијата („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51).

IV.

Кога претпријатије од Сојузот на воените инвалиди од војната на Југославија во исклучителни случаи (затоа што во околицата инвалидското претпријатије нема свое стовариште) го отстапува продавањето на мало на производите од точ. I од ова решение на трговско претпријатије на околинскиот сојуз на земјоделските задруги, тоа му го одобрува следниот рабат:

- а) за преработки на тутун и цигар-папир — 2,3%
- б) за кибрит — — — — — 2,45%

Во случајот од претходниот став инвалидското претпријатије ги испорачува производите франко истоварната станица на купувачот, а ако стовариштето на купувачот е оддалечено преку 5 км од неговата истоварна железничка или бродска станица, продавачот ќе му ги накнади и трошковите за превозењето од истоварната станица до стовариштето во stvarно платениот износ во границите на пропишаната тарифа.

Трговското претпријатије на околинскиот сојуз на земјоделските задруги, кога им ги испорачува производите од точ. I од ова решение на земјоделските задруги, им одобрува рабат за сите производи од точ. I во износ од 2%. За кибрит се одобрува покрај рабатот и додаток за појасите на допремањето според точ. III од ова решение.

V.

Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”. Од тој ден престануваат да важат одредбите од Решението за рабатите и маржите во трговијата („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), доколку се однесуваат до преработки на тутун, цигар-папир и кибрит.

Бр. 4116

17 март 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

157.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50) и чл. 1 ст. 3 од Уредбата за изменување и дополнување на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), во врска со Решението за слободна продажба и употреба на сахарин за потребите на широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 66/50), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ**ЗА ЕДИНСТВЕНАТА ПРОДАВНА ЦЕНА НА САХАРИН ВО СЛОБОДНАТА ПРОДАЖБА НА МАЛО**

1. За сахарин во прав, таблети и гранули се определува единствена продажна цена во слободна продажба на мало од динари 90 за 1 доза што одговара на снажност на 1 кг шеќер.

Во оваа цена е содржан рабат од 6,5% на име сите трошкови на трговијата.

2. Цената од точ. 1 од ова решение важи на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

3. Потрошачите можат да купуваат сахарин и со определен попуст од 80% на парични купони од индустриските потрошачки карти односно со определен попуст од 65 % на паричните купони од боновите на трговијата по сврзаните цени.

4. По објавувањето на ова решение престанува да важи порано определената цена за сахарин. Претпријатијата кај кои има запаси на сахарин по порано определената цена, ќе извршат инвентарен попис на овие запаси еден ден пред да почне да се применува ова решение, а според прописите што постоат за инвентарисањето на стоките; разликата во цената (регрес) помеѓу порано определената цена и цената пропишана со ова решение ќе ја остваруваат овие претпријатија во смисла на Напатствието за пресметување, уплата и регрес на разликите станати поради промена на цените на стоките затечени во трговската мрежа и поради промена на цените на услугите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 56/50).

5. Публички напатствија за применување на ова решение ќе донесе, по потреба, Уредот за цени на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

6. Ова решение ќе се применува од осмиот ден по објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 3693

10 март 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

158.

Врз основа на чл. 15 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ**ЗА НАЧИНОТ НА ПОКРИВАЊЕТО ТРОШКОВИТЕ НА ПРЕВОЗЕЊЕТО И МАНИПУЛАЦИЈАТА ЗА ПРЕХРАНБЕНИТЕ АРТИКЛИ ШТО ИМ СЕ ДЕЛАТ БЕСПЛАТНО КАКО ПОМОШТ ОД ОРГАНИЗАЦИЈАТА КЕР**

1) Прехранбените артикли што им се делат бесплатно на потрошачите како помош од организа-

цијата КЕР, и тоа путер, млеко во прав и јајца во прав ги испорачуваат увозните претпријатија франко истоварната станица на примателот (купувачот).

2) Трговските претпријатија на големо и на мало имаат право на накнада за покривање трошковите што ќе станат при превозењето и манипулацијата на артикли од точ. 1) од ова решение, и тоа:

Артик ал	един. на мера	Накнада на накнадата во дин.	
		за трговско претпријатие на големо	за трговско претпријатие на мало
Путер	100 кг	200	300
Млеко во прав	100 кг	150	250
Јајца во прав	100 кг	200	300

3) Од износите определени погоре трговските претпријатија на големо ги покриваат сите свои трошкови до истоварната станица на примателот (купувачот) на мало, а трговските претпријатија на мало — сите свои трошкови од истоварната станица на примателот (купувачот) на мало до поделбата на погоре споменатите артикли на потрошачите.

4) Трговските претпријатија на големо и на мало имаат право на накнада за износите пропишани во точ. 3 од ова решение врз основа на консигнација, од средствата што се определени за таа цел кај Народната банка на ФНРЈ (сметка бр. 800444). Така примената накнада се смета како дел од индивидуалните трошкови на трговијата и се додава на износот на пресметаните индивидуални трошкови.

5) Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 4020

16 март 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.**СОДРЖАЈ:**

Страна

150. Задолжително толкување на членот 14 став 2 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии — — — — —	249
151. Задолжително толкување на членот 18 од Законот за државните службеници — — — — —	249
152. Задолжително толкување на членот 21 ставот 2 од Основниот закон за управување со државните стопански претпријатија и повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи — — — — —	249
153. Напатствие за спроведување Уводниот закон за Кривичниот законик — — — — —	250
154. Напатствие за цените по кои што ќе се продаваат земјоделските машини, справи и алат, као и друг агротехнички материјал — — — — —	253
155. Напатствие за цените и пресметувањето разликите во цените за пакети што содржат спрема за новороденчиња — — — — —	254
156. Решение за рабатите за преработки на тутун, цигар-папир и кибрит — — — — —	255
157. Решение за единствената продажна цена на сахарин во слободна продажба на мало — — — — —	256
158. Решение за начинот на покривањето трошковите на превозот и манипулацијата за прехранбени артикли што се делат на потрошачите бесплатно како помош од организацијата КЕР — — — — —	256

Издавач: „Службен лист на ФНРЈ” новинарско издавачко претпријатие — Белград Бранкова ул. бр. 20.

— Директор и одговорен уредник Слободан М. Нешовиќ, Бранкова бр. 20.

Печат на Југословенското штампарско претпријатие, Белград